

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 10240/2025
12.03.2026. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Татјане Матковић Стефановић, председника већа, Татјане Ђурица, Јасминке Обућина, Татјане Миљуш и Јасмине Стаменковић, чланова већа, у парници по тужби тужиље АА из ..., чији је пуномоћник Душко Вукоје, адвокат из ..., против тужене ББ из ..., чији је пуномоћник Биљана Микићевић, адвокат из ..., ради чинидбе, одлучујући о ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 241/25 од 06.03.2025. године, на седници одржаној 12.03.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиље изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 241/25 од 06.03.2025. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиље изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж 241/25 од 06.03.2025. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крагујевцу П 8312/21 од 02.08.2024. године, у ставу првом изреке, одбијен је као неоснован тужбени захтев тужиље, којим је тражила да се обавезе тужена да поруши бесправно озидани помоћни објекат број 2, постојећи на кп. бр. ../12 КО ..., који објекат се налази на североисточном делу кп. бр. ../12 КО ... у површини од око 14 м² и да уклони ограду од плетене жице и металних стубова, који се налазе на кп. бр. ../12 КО ..., власништво тужене, укупно заузети део парцеле кп. бр. ../12 КО ... у површини од 67м², а који заузети део се према налазу вештака геометра Владимира Мијатовића од 29.09.2022. године простире, и то: од тачке означене словом А, која тачка представља катастарску међну тачку између кп. бр. ../4, кп. бр. ../1 и кп. бр. ../12, све КО ..., приближно у правцу северозапада, преко кп. бр. ../12 у дужини од 2,75 м до тачке означене на скици лица места словом Б, где се ломи приближно у правцу североистока и наставља даље преко кп. бр. ../12 у дужини од 5,78м, до металног стуба на који је ослоњена капија (на скици лица места) обележено словом Б, одакле наставља даље приближно у истом правцу преко кп. бр. ../12 жичаном оградом на металним стубовима преко детаљних тачака означених на скици лица места словом Ги Д до катастарске међне линије између кп. бр. ../1 и кп. бр. ../12 у укупној дужини од 27,14 м, где се ломи приближно у правцу југозапада и катастарском међном линијом између кп. бр. ../12 и кп. бр. ../1, обе КО ... у укупној дужини од 32,67 м и долази до почетне тачке описа (А) - преда тужиљи у посед, са којег заузетог дела парцеле ће

претходно уклонити бесправно изграђен помоћни објекат број 2 и жичану ограду са металном стубовима. У ставу другом изреке, обавезана је тужила да туженој на име трошкова парничног поступка исплати 303.700,00 динара са затезном каматом почев од дана извршности пресуде, па до исплате.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж 241/25 од 06.03.2025. године, у ставу првом изреке, одбијена је жалба тужиле и потврђена првостепена пресуда. У ставу другом изреке, одбијени су, као неосновани захтеви тужиле и тужене за накнаду трошкова жалбеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде, тужила је изјавила благовремену ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се њена ревизија сматра изузетно дозвољеном у смислу чл. 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр. 72/11... 10/23 – др. закон) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, о дозвољености и основаности ревизије из става 1. овог члана одлучује Врховни суд у већу од пет судија.

Поступајући на основу цитиране одредбе закона, Врховни суд је оценио да нису испуњени услови да се дозволи одлучивање о ревизији тужиле, као о изузетно дозвољеној.

Нижестепени судови су применом одредбе члана 28 став 4., члана 30. став 2. и члана 72. став 3. Закона о основама својинскоправних односа, одбили тужбени захтев тужиле за рушење озиданог помоћног објекта број 2 и уклањање ограде од плетене жице и металних стубова, који се налазе на кп. бр. ../12 КО ..., у свему како је ближе описано у ставу првом изреке првостепене пресуде, као и захтев за враћање укупно заузетог дела парцеле кп. бр. ../12 КО ... у површини од 67м² тужили. Према закључку нижестепених судова, тужена је као савесни, неометани држалац поклоњене непокретности Уговором из 2009. године, имајући у виду и савесну, неометану, државину њеног правног претходника, протеком рока дужег од 20 година стекла својину на целокупном заузетом делу тужилине парцеле путем ванредног одржаја. Нижестепени судови су ценили и евентуалну могућност примене института грађења на туђем земљишту, па су применом одредбе члана 25. став 1. и 4. ЗОСПО закључили да је од времена када је тужена извршила реновирање објекта број 2 на истом темељу и замену раније постојеће ограде, па до подношења тужбе у овој правној ствари 2021. године, протекао преклузивни рок од 3 године у ком року је тужила могла да бира да ли ће да тражи да јој припадне право својине на грађевинском објекту или да тужена поруши грађевински објекат и врати земљиште у првобитно стање, или да јој тужена исплати прометну цену земљишта.

Разлоге нижестепених судова, засноване на чињеничним појединостима конкретног случаја, прихвата и ревизијски суд. Нема потребе да се правно питање на које се ревизијом указује расправи као питање од општег интереса или у интересу равноправности грађана, нити је потребно ново тумачење права. Ревидент не наводи

ниједну судску одлуку која би се заснивала на истој или сличној чињенично правној ситуацији у прилог неуједначености судске праксе, па нема потребе ни за уједначавањем судске праксе.

Суштински, ревидент износи своје виђење чињеничноправних појединости конкретног случаја, односно указује на погрешно утврђено чињенично стање, услед погрешне оцене доказа, што се не може прихватити као основ да се дозволи одлучивање о ревизији као о изузетно дозвољеној. Посебна ревизија служи као изузетно и крајње правно средство, чији циљ није да се преиспитују правноснажне пресуде сходно појединостима конкретног случаја, већ да се кроз конкретни случај реши питање од посебног (ширег) интереса, а које се може подвести под један од основа из 404. став 1. Закона о парничном поступку. Наведено у овом поступку није случај.

Из наведених разлога, одлучено је као у првом ставу изреке, применом члана 404. став 2. Закона о парничном поступку.

Одлучујући о дозвољености ревизије тужиле у смислу члана 410. став 2. тачка 5. Закона о парничном поступку, Врховни суд је нашао да није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку је прописано да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Како је вредност предмета спора побијеног дела правноснажне пресуде од 100.000,00 динара испод прописаног цензуса из цитиране одредбе на дан подношења тужбе, 11.06.2021. године, то следи да ревизија тужиле није дозвољена.

Стога је применом члана 413. Закона о парничном поступку одлучено као у ставу другом изреке овог решења.

**Председник већа – судија
Татјана Матковић Стефановић,с.р.**

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић